

सायंदोरुस्थाने वा पुरोडाशः ॥७॥ चरुर्वेति विकल्पः । देव° अष्टाकपाल
 ऐन्द्रः आग्नेयविकारत्वात् । असांनायवद्वा ॥८॥ अथवा यादृशमसांनायव-
 दामावास्यम् तादृगेव कुर्यात् । वाशब्दो विकल्पार्थः । देव° तद्यथा आग्नेयः
 पुरोडाशो वैश्व उपांशुयाग ऐन्द्रायः पुरोडाश इति । इष्टस्य हविषो
 ऽस्ववहरणम् ॥९॥ इष्टं हविरस्ववहरेदिति श्रुतिः । देव° यत्केशकीटादिभिः
 सह पाकादिना द्वादशमलोपघातादिना अस्पृश्यस्पर्शविडालाद्यवघ्राणादिना वा
 इष्टम् । उल्ले वा भस्मनि ॥१०॥ अवहरणम् । शिष्टभक्षप्रतिषिद्धं
 इष्टम् ॥११॥ मन्वादिभिर्यदभक्ष्यमुक्तम् तदुष्टम् । एकस्यानिष्टे तदुक्तम् ॥
 १२॥ हविर्गणे मानसादपचाराद्यद्येकेन यागो न कृतः स्यात् तदा कर्तव्य इति
 तदुक्तम् । देव° सिद्धान्तमाह । सांनिपातिकानि वा तस्य ॥१३॥ सांनि-
 अङ्गानि कर्तव्यानि संस्पृशोनि । देव° सांकान्येव नाराडुपकारकाणि न ह्यत्र
 कालभेदः कर्मभेदकोऽस्ति येन तत्त्वभेदादाराडुपकारकाण्यपि पुनः क्रियन्ते । क्र-
 मान्यथावमात्रनिमित्तमनादिष्टं (१.४) हूयते । इष्टं चेदाज्येन शेषम् ॥१४॥
 इष्टं चेद्विर्दुष्येत [शेषं] स्विष्टकृत् आज्येन कर्तव्यम् । हविरन्तरणे प्राक्प्र-
 धानेज्यायाः^{१)} स्मृत्वान्वाहरेत् ॥१५॥ यदि नाम हविरन्तरितम् न गृहीतमेव तदा
 प्रारेत् यागक्रमानुग्रहात् । देव° हविषोऽन्तरणं बहूनां मध्यऽएकस्याग्रहणम् ।
 एकस्य हविषो भ्रात्या विस्मरणे प्रधानयागात्पूर्वं स्मृत्वा अनादिष्टपूर्वकमन्वा-
 हरेत् ग्रहणादिभिः सांनिपातिकैः संस्कृत्य यागार्थं वेदिमध्यऽआसादनाय पश्चा-
 दाहरेत् । प्राग्वा समिष्टयजुषः संस्थाश्रुतेः ॥१६॥ समि°षो वा पूर्वं स्मृ-
 त्वान्वाहरेत् न प्रधानेज्याया एव । कुत एतत् संस्थाश्रुतेः अन्तो हि यज्ञस्य
 समिष्टयजुरिति । यावदपि अन्तो न भवति तावदप्यन्वाहरणं युक्तव्यमेवेति ।
 हुतं चेत्संस्थाप्य तदेव पुनर्निर्वपेत् ॥१७॥ हुतं चेत्समिष्टयजुः संस्थाप्य
 तत्कर्म तदेव [विस्मृतं हविः] पुंषेत् । देव° तस्मिन्नेव विहारेऽग्न्यन्वाधानादि
 कर्मापवर्गान्तं कुर्यात् । देवताविपर्यासे पुष्कलं दत्त्वा यथानुपूर्व्यकरणम् ॥
 १८॥ आग्नेयस्यावदानक्रमे यदग्नीषोमोच्चारणम् स देवताविपर्यासः । पुष्कलशब्दः

१) Thus १. A. ज्याया ३. M. R.